

Betingelse for den af mig nævnte Trafik over Frederikshavn tilbørlig fra Norge og navnlig fra en Del af Sverrig, thi kan Trafikken taale Drefunds-overfarten og videre Overfarten over Belterne, altsaa to Gange over Bandet, maa den ogsaa kunne taale den anden Overfart. Personfarten er efter min Opgjørelse 8 Mil kortere og efter Taxten 8 Rd. billigere fra Østeborg over Frederikshavn til Hamborg, end den er over Kjøbenhavn, saa at det vilde være en Nei, der utvivlsomt vilde faae en ikke uvæsentlig Trafik. — Taxtforhøielsen paa Statsbanerne syntes det mig, at den meget ærede Minister reducerede til ikke at være af nogen videre Betydning. Jeg hævder ikke nogen bestemt Mening i den Henseende, men jeg skal oplyse, at efter Anmærkningerne vil Taxtforhøielsen dog udgjøre 120,000 Rd., og det maa dog falde etsteds; jeg mener kun, at jeg er tilbøieligt til at tro, at disse 120,000 Rd. vilde komme ind ved en større Trafik med de lavere Taxter. — Den meget ærede Konseilspræsident var ikke tilfreds med nogle Bemærkninger, jeg rettede imod ham. Jeg er enig med ham i, at Valghistorier i Almindelighed ikke bør føres herind; det har jeg ogsaa undgaaet, men det Tilfælde, jeg nævnte, havde en særegen Betskaffenhed og var af en særegen Betydning, fordi den paagjældende Udtalelse var fremkommen netop fra Regeringens Chef. Jeg hører nu, at den meget ærede Konseilspræsident ikke vil vedkjende sig den i den Form, som er bleven givet den, og jeg skylder da at angive min Kilde. Det er Bladet „Fædrelandet“, underkrevet af en Præst med Ansørføl af Citationstegn, og jeg er tilbøielig til at tro, at der er Medlemmer tilstede her i Salen, som have været Drevidner til, hvad der foregik ved den omhandlede Leilighed. Saa Meget er imidlertid vist, at der er slet væsentlig Misbrug med denne Yttring. Naar Præsten f. Ex. ikke holdt af de Folk, der gjerne vilde have ham sat paa fast Gage, naar Proprietæren og den aristokratiske Bonde, om jeg maa bruge dette Udtryk, nærrede Frygt for deres privilegerede Valgret, eller naar Kapitalisten frygtede for at miste sin Skattefrihed, saa advarede de ofte de Vedkommende imod dem, der ønskede Reformen, ikke af Hensyn til Sagen selv, ikke paa Grund af disse Spørgsmaal, men paa Grund af, at det var et farligt Parti, og kaldte Regeringens Chef til Vidne derpaa, idet han har hentydet til, at vi kunde frygte endog Preussenerne, hvis vi gik ind paa f. Ex. at drage Lienden ind i Statskassen. Det er denne uberettigede Brug af vor Stilling, vor Selvstændighed, der har gjort, at jeg har betragtet det Foresaldne som en Hovedsag og sølt Berettigelse til at fremdrage det; men i den Udtalelse, vi hørte af den høitærede Minister, ligger imidlertid efter min Opfattelse en Anerkjendelse af, at saadanne Udtryk i og for sig ere urigtige, hvem der end bruger dem, og allermost, naar en Minister bruger dem, og forsaavidt dette Indtryk af den ærede Ministers

Udtalelse er rigtigt, kan jeg være tilfreds; jeg har da naaet min Hensigt med at frembringe den omtalte Yttring. — Jeg vender mig nu til den meget ærede Kultusminister og hans Forbundsstælle med Hensyn til et Par Spørgsmaal, det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix). Det forekom mig, at den meget ærede Minister talte sig noget varmere — ja, han er maatte ikke tilstede (Konseilspræsidenten: Nei, han er i Landstinget!) — jeg skal da saa meget som mildt forlade, hvad han har sagt — talte sig noget varmere om denne Sag, end han behøvede, efter som han dog havde opfattet mine Udtalelser nogenlunde rigtig. Kun Et skal jeg gjøre ham opmærksom paa, og det er det, at den Theori, saaledes som det forøvrigt ganske mlig er nævnt, passer ikke, at naar de ærede Herrer, som ere politiske Modstandere af os, have faaet en Lov, f. Ex. den lærde Skolelov, som de kunne bruge, saa skulle vi lade den staa. Det kan i dette Tilfælde saameget mindre siges, som Loven kun angaar Undervisningen i de Skoler, der skulle bestaa, men ikke Antallet af disse Skoler. Den meget ærede Minister misforstod ligeledes en enkelt Yttring af mig. Jeg drog med ind som Bevis for min Ansørføl om visse Institutioner Sommes Vidnesbyrd, som havde Erfaring for Rigtigheden deraf. Jeg mente dermed Universitetsdisciplene, men den ærede Minister forklarede det derhen, at jeg ikke forstod mig paa Sagen. En vis Side af Sagen forstaa den ærede Minister bedre, men der er en anden Side af Sagen, som jeg tror, at jeg og Mange med mig forstaa fuldt saa godt, og det er den, hvorledes Universitetsdisciplene i deres forskellige Embedsstillinger virke overfor Befolkningen i Landet. Nu skal jeg gaa over til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, og ved det, jeg har at sige imod ham, kunne ogsaa Ministers Udtalelser blive besvarede. Det meget ærede Medlem traadte op imod mig paa en Maade, som Afbrydelse af (A h l e) — det ærede Medlem for Ringsted gjør mig opmærksom paa, at han allerede har antydet det — traadte op paa en Maade, som om han vilde forstrække os. Men det er jo ikke ved at udtale sin Ansørføl paa den Maade, man faar Ret. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem tillagde mig Udtalelser, som jeg slet ikke har brugt, og brugte derom gjentagne Gange Ordene: Løs, let, ubegrundet osv. Det er en overordentlig let Maade at vinde en indbildt Sejr paa, først at stille sine Fjender, som man selv vil have dem, og saa staa dem. Det er en Fremgangsmaade, som ikke sjældent bruges, forekommer det mig, fra den Side, at man saaledes ubevidst faar fordreiet, hvad en Anden har sagt, og saa farer Løs paa ham, som om han havde sagt det og det. Derved fremkommer ogsaa ofte Beskyldninger i den Retning, som det ærede Medlem syntes at hævde, Beskyldninger, som gaa ud paa, at f. Ex. jeg og andre ærede Med-